

อิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็ก และเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณี : ศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก และเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ยุพาพร ปิยะพงษ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ จำนวน 220 คน ที่ได้รับการฝึกอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกฯ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Multiple Classification Analysis (MCA) โดยเก็บข้อมูลจากปัจจัยภูมิหลัง ปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน ปัจจัยทางด้านสื่อลามก ปัจจัยทางการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย พฤติกรรมของการเปิดรับสื่อลามกและทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อสื่อลามก ตลอดจนประสบการณ์การกระทำผิด ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ด้านปัจจัยภูมิหลังพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมีอายุน้อยที่สุด คือ 15 ปี เคยถูกจับในคดีอาญาครั้งนี้เป็นครั้งที่ 1 โดยเป็นการกระทำผิดฐานโทรมหนิง และไม่มีการวางแผนล่วงหน้ามาก่อน

ปัจจัยด้านพฤติกรรมของการเปิดรับสื่อลามกและทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อสื่อลามก ส่วนใหญ่เชื่อว่า สื่อลามกมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดทางเพศ เพราะเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศ ทั้ง 220 คน เคยรับชมสื่อลามก โดยมีสาเหตุมาจากกลุ่มเพื่อน เฉลี่ยอายุน้อยที่สุดประมาณ 10 ปี ซึ่งในการกระทำความผิดครั้งนี้อยู่ในอาการเมาสุรา/เสพยาเสพติด และในส่วนของทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อสื่อลามกนั้นจะแบ่งตามพฤติกรรมที่แสดงออกของสื่อในรูปแบบและลักษณะต่าง ๆ

* นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ประสบการณ์การกระทำผิดมีการจำแนกออกตามฐานความผิดต่างๆ ตลอดจนศึกษาปัจจัยทางด้านครอบครัว ส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกันดี ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อนพบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในการกระทำผิดในการแนะนำ เรียนรู้วิธีการมีเพศสัมพันธ์ ตลอดจนพฤติกรรมรุ่มโรดมหญิงจากการบอกเล่าของกลุ่มเพื่อน เช่นเดียวกับปัจจัยทางด้านสื่อลามก ซึ่งทั้ง 220 คน ล้วนเคยรับชมสื่อลามกทั้งสิ้น จนนำไปสู่การลอกเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศ และเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการกระทำผิดทางเพศ ปัจจุบันสื่อลามกสามารถเข้าถึงได้ง่าย เพราะเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า ขาดแต่เพียงข้อจำกัดในการรับชม และปัจจัยทางด้านการศึกษาความรับผิดชอบต่อผู้เสียหายพบว่า ตัวเหยื่อเองก็เป็นปัจจัยสำคัญ ไม่ว่าจะจากการที่เหยื่อ/ผู้เสียหายแต่งกายล่อแหลม มีการแสดงกริยารังเกียจในตัวผู้กระทำผิด ตลอดจนการมีความโกรธแค้นไม่พอใจในตัวเหยื่อ/ผู้เสียหาย โดยปัจจัยเหล่านี้มีค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย การคบหาสมาคมที่แตกต่าง
ความผูกพันทางสังคม สื่อลามก การกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ

Abstract

This research aimed to study 220 male juvenile delinquents who received training at the Juvenile Vocational Training Center for Boys in the Bangkok Metropolitan Area and in Greater Bangkok. Acquired data was from family background, Social Bonds, Differential Association Theory, Pornography, Techniques of Neutralization Theory, accepting pornography and juvenile attitudes towards pornography. This included experiences of committing sexual abuses and were analyzed by Frequency Distribution, Percentage, Mean, Standard Deviation and Multiple Classification Analysis (MCA) and the findings are presented as follows:

Regarding personal background, the youngest age of the juveniles convicted of sexual abuse was 15 years with the first time sexual abuse occurring in an unplanned gang-rape.

In accepting pornography and the attitude of the juvenile majorities' beliefs that pornography had an influence on sexual abuses because all 220 juveniles accessed pornographic materials with their peers. The average youngest age was 10 years old for being drunk and taking drugs. Juvenile's attitudes towards pornography were encouraged by the behavior exhibited on various types of media and features.

Experiences of sexual abuses were based on the nature of the misdemeanor, including the study of social bonds in which most of them had strong family ties. As for Differential Association Theory, the findings indicated that peer pressure influenced their decisions by teaching them

about sexual intercourse and gang rape. All 220 juvenile delinquents admitted watching pornography and mimicking sexual behavior. Moreover, pornography aroused their sexual desire which led to sexual abuses. To date, pornography is easily accessed because of advanced technology, but without limitation in viewing. As for the Techniques of Neutralization Theory, victims also caused abuse by dressing seductively and looking down on miscreants, as well as disrespect towards the victims, having 0.05 level of significance.

Keyword : Techniques of Neutralization Theory, Differential Association Theory, Social bond Theory, Pornography/Sexual Abuses

บทนำ

ในสังคมปัจจุบันประเทศต่างๆ ทั่วโลกต่างให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนมากยิ่งขึ้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากเด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีความสำคัญยิ่งของประเทศชาติ หากเด็กและเยาวชนได้รับการขัดเกลาทางสังคมอย่างถูกต้องเหมาะสม มีการพัฒนาศักยภาพ มีวิถีชีวิตที่ดำเนินตามครรลองสังคมของชาติตนแล้ว ย่อมเติบโตเป็นคนดีมีคุณภาพและจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ในทางตรงกันข้ามหากประเทศใดก็ตามที่เด็กและเยาวชนขาดการขัดเกลาทางสังคม มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน มีการกระทำผิดในสังคมมาก ประเทศเหล่านั้นจำเป็นต้องตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและปัญหาอื่นๆ ที่จะตามมา และหากไม่มีแนวทางการป้องกันและแก้ไขก็อาจกลายเป็นปัญหาสังคมที่ร้ายแรงและส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครองของประเทศชาติได้ ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันที่ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นคุณค่าของเด็กและเยาวชนมากขึ้นกว่าในอดีต โดยมีการระบุความสำคัญของเด็กและเยาวชนไว้สูงสุดเป็นอันดับแรก แต่ก็ยังไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ ซึ่งมีอัตราสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านปริมาณและระดับความรุนแรง แสดงให้เห็นถึงความเสื่อมถอยของศีลธรรม และความสามารถในการควบคุม ตลอดจนการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทางเพศโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐ

สื่อลามกหรือสิ่งของลามกอนาจาร (Sexual Media or Pornographic) เป็นปัญหาที่ไม่จบไปจากโลกมนุษย์ ไม่ว่าจะใช้วิธีการใด ๆ การรณรงค์ต่อต้านไม่ให้เผยแพร่สื่อดังกล่าวก็ยังมีผลกระทบกันอย่างไม่หยุดนิ่ง เป็นเพราะผู้กระทำความผิดเล็งเห็นจุดอ่อนและใช้ความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่มีความอยากหรืออยากเห็นกระตุ้นจิตใจสำนึกของแต่ละบุคคลด้วยวิธีการต่างๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้พบเห็นเกิดความใคร่ทางกามารมณ์ สื่อลามกต่างๆ ได้มีการแพร่สะพัดอย่างรวดเร็วตามความทันสมัยของเทคโนโลยี และเราไม่อาจปฏิเสธได้ว่าสื่อเหล่านี้มีผลต่อแนวคิดและพฤติกรรมทางเพศต่อเด็กและเยาวชน สื่อมีทั้งข้อดีและข้อเสีย หากนำไปเผยแพร่สิ่งดีก็จะเกิดประโยชน์ แต่ถ้านำไปเผยแพร่

เพื่อปกป้องประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่คำนึงถึงผลเสียของสังคมก็จะเป็นปัญหาที่ต้องตามแก้ไขกันอย่างไม่จบสิ้น จะเห็นได้ว่าสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศนั้นมีปรากฏในสังคมและอยู่คู่กับสังคมไทยมานานอนานอย่างยากที่จะแก้ไขได้ ความผูกพันต่อครอบครัวและสังคมจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้เด็กและเยาวชนก่อการกระทำผิดทางเพศ จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับความผูกพันในระดับต่ำหรือระดับสูง ฉะนั้นครอบครัวซึ่งถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของสังคมจึงควรที่จะมีการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะสื่อต่างๆ ที่แพร่ตามสื่อวิทยุโทรทัศน์ ผู้ปกครองและบุคคลในครอบครัวควรที่จะดูแลเอาใจใส่เด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันการบริโภคสื่อที่ผิด ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยที่สำคัญ โดยเด็กและเยาวชนมีการคบกับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดก็จะมี การถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนวิธีการกระทำผิดทางเพศ จนก่อให้เกิดพฤติกรรมอาชญากรรมทางเพศในที่สุด ปัจจัยทางด้านการศึกษาการปฏิบัติตนของบุคคลต่อผู้เสียหายเองก็อาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนเกิดการกระทำผิดขึ้นจากการแต่งกายของเหยื่อ กิริยาท่าทางที่ยั่วยุ ฯลฯ ในบางครั้งเหยื่ออาจจะไม่มีการแต่งกายหรือกิริยาท่าทางที่ยั่วยุก็ได้ แต่อาจจะเป็นผลมาจากการที่เด็กและเยาวชนรับสื่อลามกที่เผยแพร่ จนบางครั้งนำไปสู่การกระทำตามที่สื่อเผยแพร่ออกมา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทดสอบอิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน
2. เพื่อทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ปัจจัยภูมิหลัง เช่น อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ฯลฯ
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ เช่น ปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน ปัจจัยทางด้านสื่อลามก และปัจจัยทางด้านการศึกษาการปฏิบัติตนต่อผู้เสียหาย

3. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อลามกและทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อสื่อลามก

4. ประสบการณ์การกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ

ตัวแปรตาม ได้แก่ การกระทำผิดทางเพศของ

เด็กและเยาวชน

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association Theory) และปัจจัยทางด้านการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย (Techniques of Neutralization Theory) มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาตัวแปรต่าง ๆ โดยเฉพาะอิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณี ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ถูกศาลพิพากษาตัดสินลงโทษในคดีเกี่ยวกับพหุฐานความผิดซ้ำกระทำซ้ำ การกระทำอนาจาร การรุมโทรมหญิง การค้าประเวณี ฯลฯ ที่ถูกคุมขังและอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 220 คน ซึ่งได้แก่

1. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านมุกทิศา	54 คน
2. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา	43 คน
3. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านอุเบกขา	37 คน
4. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านสิรินธร	34 คน
5. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกาญจนาภิเษก	52 คน

2. การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เลือกวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยจะเลือกศึกษาจากประชากรที่มีลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา คือ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดคดีเกี่ยวกับเพศทั้งหมดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านมุกทิศา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านอุเบกขา, ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านสิรินธร และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกาญจนาภิเษก

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำความรู้ที่ได้รับจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยนั้นมาสร้างเป็นแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับเด็กและเยาวชนในศูนย์แรกรับบ้านเมตตา ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ผู้วิจัย

ต้องการศึกษา จำนวน 30 คน นำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบัค (Cronbach) ซึ่งจะต้องได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.65 ขึ้นไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกสถิติที่เหมาะสมกับระดับการวัดและประเภทของตัวแปรดังต่อไปนี้

- สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)
- การแจกแจงความถี่และอัตราส่วนร้อยละ (Percentages)
- ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

สถิติเพื่อใช้ในการตรวจสอบสมมติฐานการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการกระทำผิด One-way Analysis of Variance (ANOVA) และ Multiple Classification Analysis (MCA) การวิจัยครั้งนี้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ปัจจัยภูมิหลัง

เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศมีอายุน้อยที่สุด คือ 15 ปี ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 54.1) สภาพสมรสของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 49.1) ลักษณะการพักอาศัยส่วนใหญ่อยู่กับบิดามารดา (ร้อยละ 74.5) รายได้ของครอบครัวเฉลี่ย 5,001 – 7,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 39.5) ส่วนใหญ่เคยถูกจับในคดีอาญาครั้งนี้เป็นครั้งที่ 1 (ร้อยละ 65.5) ในฐานความผิดฐานโทรมหญิง (ร้อยละ 48.6) และไม่มีกรวางแผนล่วงหน้ามาก่อน (ร้อยละ 90.5)

ส่วนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) ของปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน

Source of Variation	Hierarchical Method				
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Covariates (Combined)	6.210	3	2.070	11.159	.000*
อายุ	.963	1	.963	5.191	.024*
ระดับการศึกษา	2.532	1	2.532	13.650	.000*
ศาสนา	2.175	1	2.715	14.637	.000*
Main Effects (Combined)	6.076	8	.760	4.095	.000*
ปัจจัยทางด้านครอบครัว	5.822	2	2.911	15.694	.010*
ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน	5.141	2	2.570	.139	.000*
ปัจจัยทางด้านสื่อลามก	9.571	2	4.785	.258	.008*
ปัจจัยทางการปฏิบัติความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย	.107	2	5.342	.288	.025*
Model	12.286	11	1.117	6.021	.000*
Residual	38.582	208219	.183		
Total	50.868		.232		

*p < 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน และปัจจัยด้านสื่อลามก ส่งผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Main Effect, Sig. = 0.00) และปัจจัยทางการปฏิบัติความรับผิดชอบต่อผู้เสียหายส่งผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของตัวแปรอิสระแต่ละตัวพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านครอบครัว (F= 15.694) รองลงมาคือ ปัจจัยทางการปฏิบัติความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย (F = .288) รองลงมาคือ ปัจจัยทางด้านสื่อลามก (F = .258) และปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน (F = .139) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุของการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัจจัยต่างๆ Multiple Classification Analysis (MCA)

Source of Variation	Hierarchical Method				
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Covariates (Combined)	6.210	3	2.070	11.159	.000*
อายุ	.963	1	.963	5.191	.024*
ระดับการศึกษา	2.532	1	2.532	13.650	.000*
ศาสนา	2.175	1	2.175	14.637	.000*
Main Effects (Combined)	6.076	8	.760	4.095	.000*
ปัจจัยทางด้านครอบครัว	5.822	2	2.911	15.694	.010*
ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน	5.141	2	2.570	.139	.000*
ปัจจัยทางด้านสื่อลามก	9.571	2	4.785	.258	.008*
ปัจจัยทางการปฏิบัติความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย	.107	2	5.342	.288	.025*
Model	12.286	11	1.117	6.021	.000*
Residual	38.582	208219	.183		
Total	50.868		.232		

Multiple R = .491

Multiple R Square = .342

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุ Multiple Classification Analysis (MCA) ของการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน พบว่า ในแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน สามารถอธิบายได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์ในตารางดังกล่าวพบว่า เมื่อนำตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วยปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน ปัจจัยทางด้านสื่อลามก และปัจจัยทางการปฏิบัติความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย มาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์การจำแนกพหุร่วมกับตัวแปรตามพบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Sig. = 0.000) นอกจากนี้ตัวแปรอิสระทั้งหมดยังสามารถรวมกันอธิบายตัวแปรตาม (Model) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Sig. = 0.000) เช่นเดียวกัน

และที่สำคัญตัวแปรอิสระทั้งหมดรวมทั้งตัวแปรตามทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Model หรือ Explained, Sig.=0.000)

นอกจากนี้ตัวแปรควบคุมซึ่งประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา ร่วมทำการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรควบคุมทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกันหากพิจารณาในรายละเอียดของตัวแปรอิสระแต่ละตัวพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม (โดยเรียงลำดับจากค่า Sig.) คือ ปัจจัยทางด้านครอบครัว (Sig.=.010) ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน (Sig.=.000) ปัจจัยทางด้านสื่อลามก (Sig.=.008) และปัจจัยทางการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย (Sig.=.025) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามเพิ่มเติม พบว่า

ปัจจัยทางด้านครอบครัว กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีความคิดเห็นว่าการที่บุคคลในครอบครัวมักใช้วิธีการที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหา หรือการที่สมาชิกในครอบครัวเคยมีพฤติกรรมกระทำความผิดทางเพศเป็นประจำหรือมากที่สุดมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับสูง ส่วนกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีความคิดเห็นว่าการที่บุคคลในครอบครัวไม่ใช้วิธีการที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหาหรือการที่ไม่สมาชิกในครอบครัวเคยมีพฤติกรรมกระทำความผิดทางเพศมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีความคิดเห็นว่าการที่บุคคลในครอบครัวมักใช้วิธีการที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหา หรือการที่สมาชิกในครอบครัวเคยมีพฤติกรรมกระทำความผิดทางเพศเป็นประจำหรือมากที่สุดมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับมากที่สุด (.13) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีความคิดเห็นว่าการที่บุคคลในครอบครัวมักใช้วิธีการที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหา หรือการที่สมาชิกในครอบครัวเคยมีพฤติกรรมกระทำความผิดทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง (.06) และกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีความคิดเห็นว่าการที่บุคคลในครอบครัวไม่ใช้วิธีการที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหา หรือการที่ไม่สมาชิกในครอบครัวเคยมีพฤติกรรมกระทำความผิดทางเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด (-.08) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 26.0 (Beta=.260)

ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดีมากที่สุดหรือเป็นประจำ มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับสูง ส่วนกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดีน้อยที่สุดหรือไม่เคยเลย มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดีมากที่สุดหรือเป็นประจำ มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

อยู่ในระดับมากที่สุด (.09) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดีอยู่ในระดับปานกลาง (.05) และกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคยมีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดีเลยมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด (-.16) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 31.0 (Beta=.310)

ปัจจัยทางด้านสื่อลามก กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ให้ความสนใจกับสื่อลามกอนาจารมากที่สุดหรือเป็นประจำ มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับสูง ส่วนกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่ให้ความสนใจกับสื่อลามกอนาจารน้อยที่สุดหรือไม่เคยให้ความสนใจ มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ให้ความสนใจกับสื่อลามกอนาจารมากที่สุดหรือเป็นประจำมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับมากที่สุด (.16) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่ให้ความสนใจกับสื่อลามกอนาจารอยู่ในระดับปานกลาง (-.03) และกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคยให้ความสนใจกับสื่อลามกอนาจารเลย มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด (-.07) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านสื่อลามกมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 35.0 (Beta=.350)

ปัจจัยทางการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีความคิดเห็นว่าการที่เหยื่อ/ผู้เสียหายที่มีพฤติกรรมการแต่งกายล่อแหลม/โป้ หรือแสดงกริยาท่าทางยั่วยุทางเพศมากที่สุดมีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับสูง ส่วนกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีความคิดเห็นว่าการที่เหยื่อ/ผู้เสียหายที่มีพฤติกรรมการแต่งกายล่อแหลม/โป้ หรือแสดงกริยาท่าทางยั่วยุทางเพศน้อยที่สุด มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีความคิดเห็นว่าการที่เหยื่อ/ผู้เสียหายที่มีพฤติกรรมการแต่งกายล่อแหลม/โป้ หรือแสดงกริยาท่าทางยั่วยุทางเพศบ่อยๆ หรือเป็นประจำมีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับมากที่สุด (.18) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีความคิดเห็นว่าการที่เหยื่อ/ผู้เสียหายที่มีพฤติกรรมการแต่งกายล่อแหลม/โป้ หรือแสดงกริยาท่าทางยั่วยุทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง (.10) และกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีความคิดเห็นว่าการที่เหยื่อ/ผู้เสียหายที่ไม่เคยมีพฤติกรรม

การแต่งกายล่อแหลม/โป้ หรือแสดงกริยา ท่าทางยั่วทางเพศเลย มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด (-.28) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านการศึกษาความรับผิดชอบต่อผู้เสียหายมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 21.7 (Beta=.217)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในแง่ของอัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมากที่สุด (โดยเรียงลำดับจากค่า Beta) ได้แก่ ปัจจัยทางด้านสื่อลามก (Beta = .350) ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน (Beta = .310) ปัจจัยทางด้านครอบครัว (Beta = .260) และปัจจัยทางด้านการศึกษาความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย (Beta=.217) ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุปตัวแปรอิสระทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านครอบครัว (Social Bond Theory) ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน (Differential Association Theory) ปัจจัยทางด้านสื่อลามก และปัจจัยทางด้านการศึกษาความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย (Techniques of Neutralization Theory) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ การกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 49.1 (Multiple R=.491) และยังสามารถรวมกันอธิบายตัวแปรตามได้คิดเป็นร้อยละ 34.2 (Multiple R Square=.342)

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยปัจจัยที่ใช้ในการทดสอบคือ ปัจจัยภูมิหลัง พฤติกรรมของการเปิดรับสื่อลามกและทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อสื่อลามก ประสบการณ์การกระทำผิด ปัจจัยที่เป็นสาเหตุต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้จะมุ่งเน้นไปที่อิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน อันเนื่องมาจากสาเหตุและปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำผิด

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 6 ส่วน คือ

- ปัจจัยส่วนบุคคล
- พฤติกรรมของการเปิดรับสื่อลามกและทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อสื่อลามก
- ประสบการณ์การกระทำผิด
- ปัจจัยที่เป็นสาเหตุต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน
- ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรวัด
- ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน

จากผลการวิจัยโดยการทดสอบพิสูจน์สมมติฐาน โดยเฉพาะการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศได้ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ คือ ปัจจัยทางด้านครอบครัว (Social Bond Theory) ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน (Differential Association Theory) ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมที่เปิดรับสื่อลามก และปัจจัยทางการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย (Techniques of Neutralization Theory) โดยปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จะมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของตัวแปรอิสระแต่ละตัวพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านครอบครัว ($F=15.694$) รองลงมาคือ ปัจจัยทางการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย ($F=.288$) รองลงมาคือ ปัจจัยทางด้านสื่อลามก ($F=.258$) และปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน ($F=.139$) ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ในตารางดังกล่าวพบว่า เมื่อนำตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วยปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน ปัจจัยทางด้านสื่อลามก และปัจจัยทางการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย มาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์การจำแนกพหุร่วมกับตัวแปรตามพบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\text{Sig.} = 0.000$) นอกจากนี้ตัวแปรอิสระทั้งหมดยังสามารถรวมกันอธิบายตัวแปรตาม (Model) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\text{Sig.}=0.000$) เช่นเดียวกัน

และที่สำคัญตัวแปรอิสระทั้งหมดรวมทั้งตัวแปรร่วมทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Model หรือ Explained, $\text{Sig.}=0.000$)

นอกจากนี้ตัวแปรควบคุมซึ่งประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา มาร่วมทำการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปรควบคุมทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน หากพิจารณาในรายละเอียดของตัวแปรอิสระแต่ละตัวพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม (โดยเรียงลำดับจากค่า Sig.) คือ ปัจจัยทางด้านครอบครัว ($\text{Sig.}=.010$) ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน ($\text{Sig.}=.000$) ปัจจัยทางด้านสื่อลามก ($\text{Sig.}=.008$) และปัจจัยทางการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย ($\text{Sig.}=.025$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามเพิ่มเติม พบว่า

ปัจจัยทางด้านครอบครัว กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีความคิดเห็นว่า การที่บุคคลในครอบครัวมักใช้วิธีการที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหา หรือการที่สมาชิกในครอบครัวเคยมีพฤติกรรมการกระทำความผิดทางเพศเป็นประจำหรือมาก มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับมากที่สุด (.13) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีความคิดเห็นว่าการที่บุคคลในครอบครัวมักใช้วิธีการที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหา หรือการที่สมาชิกในครอบครัวเคยมีพฤติกรรมการกระทำความผิดทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง (.06) และมีความคิดเห็นว่าการที่บุคคลในครอบครัวไม่ใช่

วิธีการที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหา หรือการที่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวเคยมีพฤติกรรมการกระทำ ความผิดทางเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด (-.08) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็น ร้อยละ 26.0 (Beta = .260)

ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดี มากที่สุดหรือเป็นประจำ มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับมากที่สุด (.09) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มี พฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดีอยู่ในระดับปานกลาง (.05) และกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคยมีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อน ที่มีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดีเลย มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด (-.16) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดทางเพศของเด็กและ เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 31.0 (Beta=.310)

ปัจจัยทางด้านสื่อลามก กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ให้ความสนใจกับสื่อลามกอนาจารมากหรือเป็นประจำ มีการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับมากที่สุด (.16) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับเพศที่ให้ความสนใจกับสื่อลามกอนาจารอยู่ในระดับปานกลาง (-.03) และกลุ่ม ตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคย ให้ความสนใจกับสื่อลามกอนาจารเลยมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด (-.07) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านสื่อลามกมีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดทางเพศของเด็กและ เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 35.0 (Beta=.350)

ปัจจัยทางด้านการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีความคิดเห็นว่า การที่เหยื่อ/ผู้เสียหายที่มีพฤติกรรม การแต่งกาย ล่อแหลม/โป้ หรือแสดงกริยาทำทางยั่วทางเพศน้อยที่สุด มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีความคิดเห็นว่า การที่เหยื่อ/ผู้เสียหายที่มีพฤติกรรม การแต่งกาย ล่อแหลม/โป้ หรือแสดงกริยา ทำทางยั่วทางเพศบ่อย ๆ หรือเป็นประจำ มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับมาก ที่สุด (.18) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีความคิดเห็น ว่า การที่เหยื่อ/ผู้เสียหายที่มีพฤติกรรม การแต่งกาย ล่อแหลม/โป้ หรือแสดงกริยาทำทางยั่วทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง (.10) และกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศใน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีความคิดเห็นว่า การที่เหยื่อ/ผู้เสียหายที่ไม่เคยมีพฤติกรรม การแต่งกาย ล่อแหลม/โป้ หรือแสดงกริยา ทำทางยั่วทางเพศเลย มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับ

เพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด (-.28) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านการศึกษาปฏิบัติความรับผิดชอบต่อผู้เสียหายมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 21.7 (Beta=.217)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในแง่ของอัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมากที่สุด (โดยเรียงลำดับจากค่า Beta) ได้แก่ ปัจจัยทางด้านสื่อลามก (Beta.350) ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน (Beta =.310) ปัจจัยทางด้านครอบครัว (Beta=.260) และปัจจัยทางด้านการศึกษาปฏิบัติความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย (Beta=.217) ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุปตัวแปรอิสระทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านครอบครัว (Social Bond Theory) ปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน (Differential Association Theory) ปัจจัยทางด้านสื่อลามก และปัจจัยทางด้านการศึกษาปฏิบัติความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย (Techniques of Neutralization Theory) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ การกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 49.1 (Multiple R=.491) และยังสามารถร่วมกันอธิบายตัวแปรตามได้คิดเป็นร้อยละ 34.2 (Multiple R Square=.342)

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. สถาบันครอบครัว บิดา มารดา หรือบุคคลในครอบครัวควรดูแลเอาใจใส่ แสดงความรัก ความห่วงใยให้เด็กและเยาวชนรับรู้ถึงสายสัมพันธ์ ความอบอุ่นในครอบครัว พ่อ-แม่ควรอบรมสั่งสอน ให้เด็กและเยาวชนมีความอดทน อดกลั้น พยายามให้เด็กและเยาวชนเข้าใจถึงผลดี-ผลเสียจาก พฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ ปลุกฝังให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น การใช้สติในการแก้ไขปัญหา และรู้จักยับยั้งชั่งใจในสิ่งต่างๆ เพื่อที่จะไม่หันไปกระทำผิด ซึ่งพ่อ-แม่ควรมีเวลาสอดส่องดูแล ควบคุมพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด หาโอกาสพูดคุยและรับฟังปัญหา โดยเฉพาะในการคบหากับกลุ่มเพื่อน พ่อแม่ควรรู้ว่าเพื่อนที่ลูกคบ นั้นเป็นคนที่มึลักษณะนิสัยอย่างไร ต้องหาโอกาสทำความเข้าใจกับเพื่อนของลูกไปจนถึงคนในครอบครัว ของเพื่อนของลูกด้วย เพื่อป้องกันการเกิดการกระทำผิดในรูปแบบต่างๆ ของเด็กและเยาวชน

2. สถาบันการศึกษา ควรปลุกฝังและขัดเกลาความประพฤติของเด็กและเยาวชน ให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎเกณฑ์ จารีตประเพณีที่ดีงาม หรือเป็นที่สังคมยอมรับ ครู-อาจารย์ควรดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษานักเรียนอย่างใกล้ชิด โดยไม่แบ่งแยกนักเรียนหรือเลือกปฏิบัติโดยเฉพาะกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หรือมีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมที่เสี่ยงไปในทางกระทำผิด ครู-อาจารย์ควรพิจารณาว่าเด็กแต่ละคนมีความถนัดในด้านใด แล้วจัดกิจกรรมหรือชมรมให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในสิ่งที่พวกเขาถนัด เพื่อสนับสนุนให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โรงเรียน

ควรปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี เสริมสร้าง EQ ให้แก่เด็กตั้งแต่เริ่มเข้ารับการศึกษา เพื่อเป็นการป้องกันการมีพฤติกรรมอาชญากรรมของเด็กและเยาวชน

3. สถาบันศาสนา ควรเร่งส่งเสริมสนับสนุนการปลูกฝังหลักคำสอน แนวทางการดำเนินชีวิต ให้แก่เด็ก หาวิธีการที่ทำให้เด็กเรียนรู้หลักคำสอนทางศาสนาโดยที่เด็กไม่รู้สึกลบ และเด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ควรอธิบายหลักคำสอนทางศาสนาให้เด็กเข้าใจอย่างถ่องแท้ด้วย เช่น คำว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” หมายถึงอะไร ทำไมคนเราถึงต้องทำความดีและถ้าไม่ทำจะเกิดผลอย่างไรต่อตัวเรา การควบคุมอารมณ์และจิตใจของตนเอง การไม่เบียดเบียน เป็นต้น

4. สังคม/ชุมชนต่างๆ ควรร่วมมือกันสอดส่องดูแล พฤติกรรมเด็กในสังคมหรือชุมชน โดยจัดให้มียามหรือสายตรวจประจำชุมชน เพื่อตรวจตราดูว่าในชุมชนมีเด็กที่กระทำความผิดหรือไม่ เหมาะสมอยู่หรือไม่ หากพบควรทราตรวจการลงโทษเพื่อป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดอีก ซึ่งต้องร่วมมือกับครอบครัวของเด็กด้วย เช่น ให้เด็กที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศไปบำเพ็ญประโยชน์ ด้วยการขุดลอกคูคลอง หรือเก็บขยะภายในชุมชนของตน เป็นต้น พร้อมทั้งพยายามหากิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ให้เด็กในชุมชนช่วยกันทำ เพื่อปลูกฝังพฤติกรรมในเรื่องความรับผิดชอบ การทำงานเป็นทีม การถ้อยทีถ้อยอาศัย และป้องกันการมีเวลาว่างไปนั่งมั่วสุม หรือทำพฤติกรรมอื่นที่ไม่เหมาะสม

5. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้การส่งเสริม และสนับสนุนให้เด็กมีเวทีหรือมีกิจกรรมที่จะแสดงความสามารถของตน เพื่อทำให้เด็กและเยาวชนเอาเวลาไปทุ่มเทให้กับกิจกรรมต่างๆ ที่มีประโยชน์เพื่อเพิ่มศักยภาพให้ตนเอง ช่วยเพิ่มความสามัคคีในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมปกติ และเมื่อเด็กมีสายสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นต่อกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมปกติแล้ว โอกาสที่เด็กจะหันไปคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนก็จะลดน้อยลงด้วย

6. การจัดประชุม-สัมมนาในระดับชาติในลักษณะแสวงหาแนวทางร่วมกันจากทุกส่วนของสังคม เพื่อกำหนดกรอบทิศทาง การจัดระเบียบให้เด็กและเยาวชนหลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมที่นำไปสู่การกระทำผิด ในลักษณะนโยบายและวาระแห่งชาติ เพื่อกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการจัดระเบียบให้เด็กและเยาวชนมีความประพฤติที่ดีต่อสังคม หลีกเลี่ยงและป้องกันการกระทำความผิด ทุกภาคส่วนของรัฐและหน่วยงานต่างๆ จะต้องตระหนักถึงการสร้างกระบวนการทางสังคม สร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นในสังคมเพื่อเป็นพลังต่อความมั่นคงทางสังคม

7. การเปิดรับสื่อทางเพศ เพื่อช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศให้กับคนในสังคม เพราะในความเป็นจริงแล้วสังคมไทยยังคงขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้อยู่ ดังนั้นสื่อทางเพศชนิดนี้สมควรที่จะเผยแพร่ได้อย่างเสรีในสังคมไทย เพื่อมิให้เกิดผลกระทบทางด้านลบต่อสังคมและประเทศชาติ โดยมีการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาสื่อ เป็นมาตรการเชิงส่งเสริมเพื่อให้เกิดสื่อที่มีคุณภาพและสร้างสรรค์ ซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อพัฒนาการเด็กเยาวชนและครอบครัว อีกทั้งยังเป็นเกณฑ์ในการจำแนกเนื้อหาของสื่อตามช่วงอายุ

ซึ่งเป็นมาตรการเชิงควบคุมเพื่อป้องกันเด็ก เยาวชน และครอบครัวจากการนำเสนอของสื่อที่ไม่เหมาะสม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับสังคมในการเสพสื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับวุฒิภาวะ และวิจรรณญาณของเด็ก เยาวชนและครอบครัวในสังคมไทย ดังนั้นจึงมาความจำเป็นของการสร้างหลักเกณฑ์ในการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อ ทั้งนี้เพื่อให้การจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์เป็นเครื่องมือในการเลือกรับสื่อโทรทัศน์ให้กับเด็ก เยาวชนและครอบครัว

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาเพิ่มเติม

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมการวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ โดยทดสอบตัวแปรอิสระอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศร่วมกับตัวแปรอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการวิจัยในครั้งนี ซึ่งอาจได้ผลการทดสอบที่แตกต่างหรือไม่อย่างไร
2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตหรือภูมิภาคอื่น ๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อพิจารณาว่าผลการวิจัยที่ได้เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร
3. การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเชิงปริมาณในการศึกษาวิจัย ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยด้วยเครื่องมือแบบอื่น ๆ เช่น การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อดูแนวโน้มหรือผลการศึกษาว่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพอาจจะทำให้สามารถทราบรายละเอียดต่างๆ ในเชิงลึกได้อย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และคณะ. (2551). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ กรณีการข่มขืนและการโทรมหนิง ของเด็กและเยาวชนชายในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ*. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สิทธิพัฒน์ เฉลิมยศ. (2548). *ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ กรณีการข่มขืนกระทำชำเรา : ศึกษากรณีผู้ต้องขังชายในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เสกสิทธิ์ สวรรณยธิปัติ. (2545). *ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ กรณีการข่มขืนกระทำชำเราของผู้ต้องขังชายในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

วารสารวิทยบริการ

อิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดๆ

ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๓ กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๔

ยุพาพร ปิยะพงษ์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล

นางสาวยุพาพร ปิยะพงษ์

วัน เดือน ปีเกิด

28 เมษายน 2529

ประวัติการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2547 - 2550

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศาสนศึกษา)

มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2551 - 2553

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

ที่อยู่

366/49 มบ.เสริมสิน ซ.สะพานขาว ถ.ประชากรศาสตร์ 2

บางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800
